Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS BESLUT (tredje avdelningen)

den 11 juli 2013*

”Tolkning av dom — Avvisning”

I mål C-496/09 INT,

angående en ansökan om tolkning av domen av den 17 november 2011 i mål C-496/09, kommissionen mot Italien, som ingavs den 14 februari 2013 med stöd av artikel 43 i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 158 i domstolens rättegångsregler,

Republiken Italien,

i vilket den andra parten är:

Europeiska kommissionen,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av vice ordföranden K. Lenaerts, tillförordnad ordförande på tredje avdelningen, samt domarna T. von Danwitz, E. Juhász, G. Arestis och D. Šváby (referent),

generaladvokat: N. Jääskinen,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

och efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Genom en ansökan som kom in till domstolens kansli den 14 februari 2013 har Republiken Italien begärt tolkning av punkterna 52, 55 och 68 i domskälen samt punkt 2 i domslutet i domen av den 17 november 2011 i mål C-469/09, kommissionen mot Italien (REU 2011, s. I-11483) (nedan kallad den i ansökan avsedda domen).

* Rättegångsspråk: italienska.

2 Republiken Italien har begärt att domstolen ska tolka:

— uttrycket ”det stöd som ännu inte har återbetalats när förevarande dom meddelas”, vilket återfinns i punkterna 52, 55 och 68 i domskälen och i punkt 2 i domen, så att det avser det stöd som ännu inte har återbetalats vid den tidpunkt i förfarandet då bevisupptagningen avslutades, det vill säga vid den tidpunkt då de processuella omständigheter utifrån vilka domstolen har avgjort tvisten fastställdes, och

— uttrycket ”som ännu inte har återbetalats, eller vars återbetalning inte har styrkts, vid den aktuella tidsperiodens utgång”, vilket använts i punkterna 52, 55 och 68 i domskälen och i punkt 2 i domslutet i domen, så att kommissionen, vid den utvärdering som görs varje halvår av vilka framsteg Republiken Italien har gjort när det gäller återbetalning av det aktuella stödet, ska beakta inte bara de handlingar avseende denna halvårsperiod som kommissionen fått kännedom om innan utgången av perioden, utan alla handlingar som avser detta halvår.

Den i ansökan avsedda domen

3 I den i ansökan avsedda domen har domstolen beslutat följande:

”1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 228.1 EG och enligt Europeiska gemenskapernas kommissions beslut 2000/128/EG av den 11 maj 1999 om de stödordningar som Italien genomfört för sysselsättningsfrämjande åtgärder [(EGT L 42, 2000, s. 1)], genom att inte [inom den frist som angetts i det motiverade yttrande som kommissionen avgett den 1 april 2004 med stöd av artikel 228 EG] vidta nödvändiga åtgärder för att följa dom av den 1 april 2004 i mål C-99/02, kommissionen mot Italien (REG 2004, s. I-3353), om återkrav från stödmottagare av stöd som har förklarats vara olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden med tillämpning av ovannämnda beslut.

2) Republiken Italien föreläggs att till Europeiska kommissionen, på kontot ’Europeiska unionens egna medel’, betala ett löpande vite som beräknas genom att grundbeloppet på 30 000 000 euro multipliceras med den procentsats av det olagliga stöd som ännu inte har återbetalats, eller vars återbetalning inte har styrkts, vid den aktuella tidsperiodens utgång, varvid denna procentsats beräknas i förhållande till det stöd som ännu inte har återbetalats när förevarande dom meddelas, och detta per [halvår] under vilket det inte har vidtagits nödvändiga åtgärder för att följa dom av den 1 april 2004 i mål C-99/02, kommissionen mot Italien, från den dag förevarande dom meddelas till den dag domen av den 1 april 2004 helt har följts.

3) Republiken Italien föreläggs att till Europeiska kommissionen, på kontot ’Europeiska unionens egna mede’’, betala ett schablonbelopp om 30 000 000 euro.

…”

Parternas yttranden

4 Republiken Italien har för det första gjort gällande att en tolkning enligt vilken uttrycket ”när förevarande dom meddelas” avser situationen den 17 november 2011, då den i ansökan avsedda domen meddelades, och inte situationen vid den tidpunkt då bevisupptagningen i målet avslutades skulle försätta den i en orimlig situation genom att den i så fall skulle vara skyldig att betala ett högre löpande vite. En sådan tolkning skulle även strida mot logiken bakom vitessystemet i artikel 228.2 EG, eftersom vitesbeloppet i så fall skulle vara beroende av en omständighet som faller utanför medlemsstatens kontroll och vitet därmed skulle kopplas bort från den situation som domstolen beaktar vid fastställandet av vitesbeloppet.

5 För det andra har Republiken Italien hävdat att en tolkning enligt vilken uttrycket ”som ännu inte har återbetalats, eller vars återbetalning inte har styrkts, vid den aktuella tidsperiodens utgång” innebär att kommissionen, vid fastställande av det löpande vitet för perioden, inte kan beakta bevis som denna medlemsstat har lagt fram efter utgången av det aktuella halvåret inte är nödvändig för att säkerställa genomförandet av domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Italien och även strider mot principen om lojalt samarbete, vilken numera framgår av artikel 4.3 FEU.

6 Kommissionen har för sin del gjort gällande att Republiken Italiens ansökan om tolkning inte kan prövas, eftersom det inte finns någon som helst tveksamhet rörande innebörden och räckvidden av den i ansökan avsedda domen samt eftersom Republiken Italien med sin ansökan i allt väsentligt avser att ifrågasätta det klara och tydliga innehållet i domen och att ändra dess räckvidd till sin egen fördel.

Prövning av ansökan

7 I artikel 158.1 i domstolens rättegångsregler föreskrivs att i händelse av tveksamhet rörande innebörden och räckvidden av en dom eller ett särskilt uppsatt beslut ska domstolen, enligt artikel 43 i stadgan för Europeiska unionens domstol, tolka domen på begäran av en part eller unionsinstitution som har ett berättigat intresse därav.

8 Enligt domstolens praxis ska en ansökan om tolkning, för att kunna prövas i sak, avse domslutet i den aktuella domen i förening med de väsentliga domskälen. Avsikten med ansökan ska vidare vara att undanröja en oklarhet eller tvetydighet som eventuellt påverkar innebörden i och räckvidden av själva domen när det gäller det specifika fall som den avser. En ansökan om tolkning kan således inte prövas i sak om den avser frågor som inte har avgjorts i den aktuella domen (beslut meddelat av domstolens ordförande den 20 april 2010 i mål C-114/08 P(R)-INT, Pellegrini mot kommissionen, punkt 6 och där angiven rättspraxis).

9 När det gäller den första punkten i ansökan finner domstolen att domslutet i den i ansökan avsedda domen, i enlighet med domskälen i punkt 52, 55 och 68 i domen, uttryckligen anger det datum då domen meddelas såsom referensdatum för fastställande av det sammanlagda beloppet av det stöd som ännu inte återbetalats, vilket belopp utgör beräkningsgrunden för det degressiva vite som Republiken Italien har ålagts.

10 När det gäller den andra punkten i ansökan är det likaledes utrett att en strikt bokstavstolkning av den i ansökan avsedda domen ger vid handen att kommissionen, vid beräkningen av den procentandel av stödet som inte kan anses ha återbetalats vid utgången av en viss halvårsperiod, endast kan beakta sådan skriftlig bevisning som kommit in till den innan utgången av den aktuella perioden.

11 I detta hänseende räcker det att konstatera att Republiken Italien, genom dessa två punkter i sin ansökan, syftar till att omintetgöra följderna av en sådan strikt bokstavstolkning av domslutet i den i ansökan avsedda domen. Detta är emellertid varken förenligt med artiklarna 43 i domstolens stadga och artikel 158.1 i rättegångsreglerna eller med det faktum att domstolens domar äger laga kraft.

12 Ansökan grundas därmed inte på någon tveksamhet rörande innebörden och räckvidden av den i ansökan avsedda domen och ska således avvisas.

Rättegångskostnader

13 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Italien ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Italien har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

1) Ansökan om tolkning avvisas.

2) Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter